

tíðindablaðið sosialurin

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevandi: P/f Sosialurin ©
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirtaksstjóri: Krisjan Dahl
Blaðfólk: Hogni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórfinn Smith
Ljósmyndari: Kalmar Lindenskov
Uppseting: P/f Sosialurin
Prent: P/f Pressan 1981

»Du má stemme med«!

FRAMMANUNDAN seinasta fólkatingsvali vórðu mong lyfti givin frá øllum síðum og munnu tey flestu helst vera gloymd í dag av veljarum eins væl og val-evnum.

TÓ er eitt lyfti ikki gloymt. Til tess var tað alt ov harðliga framfært og hartil ov ofta endurtikið. Hetta var lyftið hjá stavnmanni fólkaflaksins um ongantíð undir nøkrum umstøðum at leggja seg út í danskan innanríkispolitikk. Hini valevni fólkaflaksins vóru, sum øll minnst, meira lunkað og ullint júst í hesum spurningi. Men ein hevði klárar og reinar linjur, og hann varð so valdur, meðan foraður floksins stóð eftir so nakkalangur og fataði einki. Var tað ikki hann, sum umboðaði fólkaflakkin? Var tað ikki hann, sum hóast alt skuldi tryggja, at borgarligu hampafólkini framvegis við góðari samvitsku kundu atkvøða fyrri fólkaflakkinum, hóast Dagblaðið meira og meira líktist einari vánaligari útgávu av Der Stürmer? Jú, tað var hann, men tað var so sanniliga ikki tað sama sum, at hann skuldi í fólkatíngið. Tað skuldi ein rættur fólkaflaksmaður, ein sum so at siga umboðar fólkaflaksins innastu sál — ein, sum pliktaði seg til ikki at lúta so lágt sum at luttaka í donskum politikki. Tískil bóru fólkaflaksins kjarnuveljarar stavnmannin inn á fólkatíng.

MEN so kom veruleikin og við honum kom eitt nú valskrekkur, ið sum ein marra hevur ligið oman yvir báðum okkara fólkatingsumboðum í úti við trý ár. Ein vakran dag kom so eisini tann fyrsta konfrontationin — tann løtan tá høvudslyftið skuldi standa sína roynd.

HENDA royndarstund upprann, tá ein av Sclüters skutilsveinum reistist, fór yvir til tann vanliga so

oddagrein

reystnasuta stavnmannin og gav boðini: »Du má stemme med«! Eftir hvat Dagblaðið upplýsir tók tað skutilsveininum Helge Adam Møller bert nøkur sekund at ræða stavnmannin til at atkvøða páskapakkan heim til konservativu stjórnina. Dyggilgari og grovari hevur eingin føroyingur áður lagt seg út í danskan innanríkispolitikk og fáur man hava gjørt Føroyum meira skaða í eygum danska almenningsins enn hesin stavnamaður.

TÍÐIN, sum farin er síðan páskapakkin varð handaður tí hart roynda danska skattgjaldaranum, er farin við, at stavnamaðurin sjálvur hevur vitjað ta fascistiska Taiwan, meðan hansara ørkymlaðu blaðmenn eftir færimuni hava roynt at verja svikagerðina og lyftisbrotið.

HØVUÐSVERJAN hevur verið hetta eina, at vit skylda ikki teimum vinstrahallu nakra umbering. Tað er púra rætt. Vit skulu onga umbering hava, tí vit hava onga løtu trúð at stavnamaðurin ella nakar annar fólkaflaksmaður fyrri tann skuld fór at halda nakað lyfti. Tí var eingin í okkara parti bilsin. Vit høvdu verið meira bilsin, um tað øvugta hevði verið: at stavnamaðurin ikki fór at akta harraboð frá Schlörer. Vit kenna fólkaflakkin og vit gerast hvørki klökk ella bilsin yvir nakað, sum kemur haðani.

TEY, sum eru paff og hugstoytt, eru tey fáu, sum hava atkvøtt upp á fólkaflakkin í góðari trúgv seinasta fólkatingsval, og tey fáa onga umbering — hægst eina langa nøs.

DU má stemme med«!

jd

Fokus á Hokus Pokus

Ílt eyga kann einki gott sjá, men hann ið ilt gitir, ilt ger. Skrivningin um »Færøerne i Fokus« hevur í summum førum verið so ljót, at tú ivast í, hvørt tú hirðir at svara, men rætt skal vera rætt, og hann, ið er millum ulvar, noyðist við hvørt at túta við — ella imóti teimum.

Stóra tiltakið »Færøerne i Fokus« hevur leingi verið í umbúna, og fyrirreikingarnar hava verið drúgvur.

Í samband við listaframsýningina í Nikolaj er hetta farið fram: Listafelag Føroya (Janus Kamban er formaður har) fekk áheitan um at seta eitt fólk í starvsnevndina. Bárður Jákupsson varð valdur.

Nevndin í felagnum Føroysk Myndlistafólk, Zacharias Heinesen, Bárður Jákupsson og eg, hevði stuttan fund, har m.a. varð tosað um, hvussu listaverk skuldu veljast at umboða Føroyar. Vit samdust um at leggja spurningin fyrri á limafundi. Á limafundinum var full semja uma t fram-sýningin skuldi vera:

1. So góð sum til bar
2. at øll skuldu hava høvi at senda uppskot
3. at kunngerast skuldi alment í góðari tíð, so øll, sum vildu, høvdu ta tíð ið kravdist, og
4. at neyðugt varð at hava dómsnevnd.

Tosað verið síðani um hvør dómsnevndin skuldi vera, og felagslimirnir komu við ymskum uppskotum.

Fólk vóru spurð um tey vildu átaka sær hetta trupla álitisstarv, og sum vera man, var onkur spurður, sum bar seg undan.

Eg skal ikki dylja, at eg, so leingi sum til bar, helt at onkur føroyingur átti at sita í dómsnevndini, men fleirtalið vildi hava øll úr útlondum, og í dag skilji eg hvi — sjálv hevði eg so treyðug vilja verið tann føroyingur, sum sat í hesi góðu nevnd.

3 fólk játtaðu at koma, tí at tey, eins og vit, eru góð við alla góða list, og fegin vilja, at stórar framsýningar eru vælsamansettar, og at listakrøv eru í lagi. Teimum eiga vit at takka fyrri at hava lokið ábyrgdarstarv í bestu sannføring. At tey fáa ferð sína goldna er sjálvandi. Tey hava sum onnur arbeiðsfólk eisini annað at gera og komu bert higar at arbeiða, men viðmerkjast skal, at hetta varð alt gólið úr donskum grunnum.

Sum allar aðrar dómsnevndir arbeiddu tey púra

einsamøll, ábyrgdarkend og sannford.

Stjórin fyrri Nikolaj góðkendi valið.

Eingin okkara var til staðar, eingin tosaði við tey og eingin hevði heft seg við, hvat inn var komið til dómingar.

Sjálv vil eg fegin sleppa at senda eitt hvørt inn til ummælis ella dómingar uttan a tsiga øllum Føroya fólk, um eg havi sent inn, hvat og hvussu nógv. Alvaratos — tað kemur ongum við. Eg ivist ikki í at nógv kenna tað sama.

Nú er so leikað i, at vit øll vita, at 48 fólk sendu inn tilsamans 334 verk.

Tibetur vita vit ikki, um tey sum bløðini kalla kasseraði, yvirhøvuð hava sent nakað inn.

Rúmið er avmarkað, og ein framsýning sum ber seg, skal helst vera ein vøkur heild. Sjálvandi ber ikki til bara at heingja alt upp — og hvat skuldu vit gjørt um 300 fólk sendu inn 3.000 verk.

Nú er tíð at hugsa bógvið

Vit í Føroyum eru so fri og so væl fyrri, at ein og hvør, sum hevur hug til tess, ókeypis sleppur at sýna alt sum hann vil í Smíðjuni í Litluvík, ymsum peningastovnum, á framsýningum, í ymskum bygðahúsum og aðra

staðir.

Eingin má halda, at alt sum sýnt verður fram, lýkur listalig krøv. Neyðugt er viðhvørt at velja burtúrur. Um so altíð er rættvist valt, er ilt at siga.

Allar dómsnevndir velja eftir færimuni, og til fyrimuns má vera, at tær eru ymskar. So er hugsandi, at ymsk fólk vera vald.

Klandursvætti eru føroyingar, og higartil hevur verið skeldað um, at ein listaletta situr og velur seg sjálva at umboða okkara land. Hesaferð er øðrvísi valt, og nú er vent í holuni. Skeldað verður nú um, at summi sum plaga at vera umboðaði ikki eru við, og at onnur eru sloppin uppí part.

Alvaratos — hvat bilar? Fáur leikar so í sjei ár sum í sjei dagar, sigur orðatakið, og galnir hundar fáa rivið skinn.

Ó.J.R., Ingrid Hestoy, Ólavur o.o. Tit høvdu staðið tykkum betur, bundu tit frið, til tit vistu um tiltakið er gott ella ringt. Lættari er at døma tað, sum tit siggja og hoyra, tí lygnarunum krevur at hava gott minni. Góðu fólk leggið tykkum í geyma, at allar bati bætur og at tað er Guds barn ið batnar.

Vinarliga
Súsán í Jákupsstovu
Skrivari í felagnum
Føroysk Myndlistafólk

Hvussu kanst tú, Jan?

Eg havi akkurat fingið Sosialin, og eri forfardur. Ikki eitt (reklamu)orð um Mortan Johannesen í dag. Jamen hvat hugsar tú við tær, Jan. Átalar tú kanska at svikja hann, sum tú so skammiliga svikti goggurnar á sinni?

Beint sum tær vóru farnar at kenna seg sum superstars, og tú kendi teg at kenna tær sum sjálvan teg — bæði innan og uttan, stakkt tú tær í ryggin — ella át tú tær?.

Og nú, tá vit hómaðu innvølin á reiðaranum. Eg mundi grátíð tá eg las hasa um eginpeningin, nú tigur tú.

Tað ber ikki til. Minstakrav má vera tvær síður pr. reiðara hvørja ferð, í einasta sosialistiska/ arbeiðara-tíðindablaði okkara, og sjálvandi onki við at stilla frekar spurningar, tað kann taka glansin av idyllinum, og tað er keðiligt.

vónsvikin rutsilaissos

AÐALFUNDUR!

Føroya Reiðarafelag hevur aðalfund fríggjadagin 18. apríl 1986 kl. 14.00 á Hotel Borg. Skrá sambært lógini.

FØROYA REIÐARAFELAG